

EL MISTERI DE LA TRANSFIGURACIÓ

per XAVIER LÉON-DUFOUR

Sant Pau no relata enlloc l'episodi de la Transfiguració. Però, en canvi, ell, en el camí de Damasc, va ser il·luminat per la glòria del Senyor. La glòria que els tres testimonis perceberen en el rostre de Jesús transfigurat es reflecteix en el seu propi rostre. L'esdeveniment de la Transfiguració va ser absorbit pel fet pasqual i per la glòria del Fill preexistent; però, per això, no deixa de continuar essent històric i d'actualitzar-se, cada dia, en el temps del cristià. La segona Carta als Corintis ensenya com s'acompleix en la vida de l'Apòstol la conjuminació del sofriment amb la glòria.

Certament, només l'últim dia, el nostre cos de misèria serà transfigurat; conformat al cos gloriós de Crist. Però Pau afirma que, a través de la humiliació que suposa la vida apostòlica, coneix ja ara, en el seu propi cos, la glòria, en una experiència que no es pot pas confondre amb la de la fe. Escapant-se del poder de la mort, la fe pasqual tendeix i ateny ja Jesús que viu i no pot tornar a morir. L'experiència apostòlica uneix el cristià amb Jesús que, des de la seva mateixa vida terrenal, unia en el seu ésser: humiliació i glòria. En descriure la condició present de l'apòstol, Pau afirma que la glòria de la Transfiguració és donada a aquells deixebles que, seguint Jesús, avancen per la sendera de la creu. Els sofriments d'aquesta vida no tenen comparació amb la glòria que, un dia, serà revelada, però la irradiació secreta de la qual, experimenta, ja avui, l'apòstol. En la vida dolorosa de l'apòstol s'anticipa la glòria celestial; i la Transfiguració de Jesús s'acompleix en ell cada dia: «amb la cara descoberta contemplem com en un mirall la glòria del Senyor, nosaltres ens anem transfigurant en aquesta mateixa imatge tot passant de glòria en glòria» (2Co 3,18).

Jesús, en vincular l'Evangeli a la seva persona i no ja a un lloc sagrat, dona acompliment a la tradició bíblica de la tenda com a santuari itinerant d'un Déu que no per això deixa de transcendir tots els llocs on se l'adora. Desproveït de tota referència geogràfica, la muntanya que presencià Jesús transfigurat queda per sempre com a símbol d'un trobament entre cel i terra. L'episodi de la Transfiguració es converteix així en el prototipus de l'experiència mística. Va inaugurar el que continua essent per al cristià la tasca de cada dia: deixar que el misteri pasqual s'irradiï en el present del seu caminar dolorós abans que aquest fet arribi a consumir-se en la glòria. Fins al dia en què la llum de la Pasqua brilli per a ell, sense ombra, la resplendor de Jesús transfigurat il·luminarà el seu peregrinar obscur cap al cel. Gràcies a aquesta anticipació de la glòria definitiva, en una experiència limitada, fràgil, però d'un pes incomparable, el creient sap que el cel actua i és present a la terra, l'eternitat en el temps, la glòria en la creu.